

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

-----

Nr. 60.629 van 28 juni 1996

A. 68.856/VI-13.176

In zake : **DEBERGH** Georges,  
die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Philippe CAVENAILLE, advocaat,  
rue Hoyoux 78  
4040 Herstal,

tegen :

**de Nationale Maatschappij der  
Belgische Spoorwegen**, afgekort als  
"NMBS",

die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Philippe GERARD, advocaat bij  
het Hof van Cassatie,  
Louizalaan 523  
1050 Brussel.

-----  
**DE RAAD VAN STATE, XIIe KAMER,  
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Georges DEBERGH op 9 mei 1996 ingesteld heeft met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing dd. 19 maart 1996 van het directiecomité van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen om hem met ingang van 20 maart 1996 bij wijze van tuchtstraf in zijn bediening te schorsen voor een duur van zes maanden;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 17 juni 1996, waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 juni 1996;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer MESSINNE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WINDELS, loco Mr. Philippe CAVENAILLE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. Katelijne RONSE, loco Mr. Philippe GERARD, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende, voor het onderzoek van de vordering tot schorsing dienstige feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Verzoeker, die in 1980 bij de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) in dienst

is getreden, is hoofdconducteur in het station Luik-Guillemins.

Sedert 1986 heeft hij verscheidene tuchtstraffen opgelopen wegens te laat aankomen, dienstwijzigingen en dienstverzuim, weigering om een bevel op te volgen, enz.

2. Op 21 juni 1995 begeeft dokter VAN LIEROP, geneesheer aan het gewestelijk geneeskundig centrum te Luik (GGC Luik), die verzoeker reeds meermaals heeft onderzocht, zich naar de woonplaats van laatstgenoemde teneinde een controle-onderzoek te verrichten en wijst hij diens afwezigheid, welke hij als onrechtmatig beschouwt, af. Hij betoogt dat verzoeker tijdens zijn bezoek tegen hem een beledigende toon heeft aangeslagen en hem voor een "mislukking" heeft uitgemaakt, "die niet in staat is om buiten de spoorwegen een geslaagd beroepsleven uit te bouwen".

De hoofdgeneesheer-afdelingschef brengt die feiten ter kennis van verzoekers hiërarchische meerderen.

3. Op 4 juli 1995 stelt verzoekers onmiddellijke hiërarchische meerdere voor hem als tuchtstraf 1/5 van een dagwedde in te houden, met de bedreiging met een strengere straf bij een nieuwe zware fout, omdat hij "op 21 juni 1995 tegen de controlerend geneesheer van het GGC te Luik een beledigende toon heeft aangeslagen".

Hij stelt verzoeker ervan in kennis dat op diens premies een inhouding wordt toegepast.

4. Op 7 juli 1995 geeft Pierre QUOILIN, één van verzoekers meerderen, hem het voorstel van straf af.

Hij verdenkt hem ervan dronken te zijn, verlaat het conducteurslokaal en vraagt verzoeker enkele ogenblikken op hem te wachten. Verzoeker verlaat het gebouw, begeeft zich huiswaarts en vraagt verlof wegens familiale omstandigheden aan om reden dat zijn echtgenote ziek is.

Dokter VAN LIEROP begeeft zich naar diens woonplaats om opnieuw een controle-onderzoek te verrichten, doch verzoeker weigert hem de toegang en beledigt hem wederom volgens het getuigenis van de geneesheer.

5. Op 8 juli 1995 verantwoordt verzoeker zich in het kader van het op 4 juli 1995 uitgebrachte voorstel van straf. Hij betoogt dat hij geen beledigende toon heeft aangeslagen tegen de controlerend geneesheer.

6. Op 13 juli 1995 worden deze feiten aangegeven bij verzoekers hiërarchische meerdere.

7. Op 8 augustus 1995 heeft het door verzoeker aangevraagde administratief onderzoek plaats.

8. Diezelfde dag trekt verzoekers hiërarchische meerdere het voorstel van straf van 4 juli 1995 in en vervangt hij het door een nieuw. Hij stelt voor verzoeker om de volgende redenen af te zetten :

" Op 21-06-95 : slaat een beledigende toon aan tegen de controlerend geneesheer van het gewestelijk geneeskundig centrum te Luik.

Deze feiten hadden aanleiding gegeven tot een voorstel om 1/5 van een dagwedde in te houden, met de bedreiging met een strengere straf bij een nieuwe zware fout; het bulletin voor tuchtmaatregelen is aan het personeelslid afgegeven op 7-7-95 om 11.05 uur.

Op 07-07-95 : verdacht van dronkenschap toen hij zich op de dienst gemeld had om 11.05 uur, heeft het gebouw verlaten zonder zulks mede te delen en heeft verlof

wegens familiale omstandigheden aangevraagd, dat niet is toegekend.

Gelet op die feiten is bij hem thuis onverwijld een controle-onderzoek ingesteld, heeft hij geweigerd de geneesheer binnen te laten en heeft hij hem opnieuw beledigd.

Het personeelslid is belast met taken die verband houden met de veiligheid van het spoorverkeer, waardoor hij in contact komt met het publiek".

9. Op 15 augustus 1995 vraagt verzoeker door de raad van beroep te worden gehoord, waaraan hij "een aanvullende rechtvaardiging" verstrekt; hij wijst Alain DAMOISEAU aan als zijn verdediger.

10. Op 22 augustus 1995 verstrekt zijn onmiddellijke chef het advies "nihil" en op 4 september 1995 handhaaft de afdelingschef het voorstel van straf.

11. Op 4 januari 1996 wordt het dossier overgezonden aan de raad van beroep, die verzoeker en diens verdediger op 6 februari 1996 wegens de volgende tenlasteleggingen hoort :

- "1) Beledigende toon tegenover de controlerend geneesheer van het geneeskundig centrum te Luik op 21 juni 1995;
- 2) Op 7 juli 1995, ongewettigde afwezigheid, onrechtmatig verzoek om verlof wegens familiale omstandigheden, beledigingen ten aanzien van de controlerend geneesheer, weigering om de medische controle te ondergaan, waardoor hij bijgevolg beschouwd werd als zich kennelijk in staat van dronkenschap bevindend, met een alcoholgehalte van ten minste 1,5 g per 1 liter bloed".

12. Op 12 maart 1996 beslist de raad van beroep met zes stemmen tegen vijf zich niet aan te sluiten bij het voorstel van de NMBS. De raad verstrekt het volgende advies :

" Wat de grond van de zaak betreft :

1. Feit van 21 juni 1995 :

Aangezien dit feit bewezen is; aangezien er geen grond is om de herhaalde beweringen van dokter VAN LIEROP ter zake (...) in twijfel te trekken; dat de bewoordingen waarin de heer DEBERGH zich tot de controlerend geneesheer heeft gericht, kennelijk beledigend zijn (...);

2. Feiten van 7 juli 1995 :

a) Aangezien de ongewettigde afwezigheid en het onrechtmatige verzoek om verlof wegens familiale omstandigheden vaststaan;

Aangezien de "aanvraag om verlof wegens familiale omstandigheden" gevolgd is op het incident dat aan de oorzaak lag van het onrechtmatige vertrek van betrokkene uit de dienst en kennelijk als oneigenlijk voorwendsel heeft gediend om die ongewettigde afwezigheid te dekken (...); aangezien die afwezigheid en de onrechtmatige aanvraag om verlof vaststaan;

b) Aangezien de weigering om zich aan de medische controle te onderwerpen manifest is (...); aangezien het aandringen van de controlerend geneesheer gewettigd was door de reden zelf van zijn bezoek, onder meer om zich te vergewissen van de aangevoerde "familiale omstandigheid" (...); aangezien betrokkenes weigering om hem binnen te laten derhalve bewezen is;

Aangezien de 'beledigingen' waarvan sprake is geenszins gepreciseerd worden (...), kan de raad van beroep het bewijs ervan niet in aanmerking nemen, zodat dit gedeelte van de tenlastelegging niet bewezen is;

c) Aangezien de tenlastelegging van kennelijke dronkenschap ten genoegen van recht niet is bewezen; dat de "sterke geur van alcohol" en de weigering om de medische controle te ondergaan na onrechtmatig de dienst te hebben verlaten in dezen onvoldoende bewezen zijn, daar betrokkene het voordeel van de twijfel moet genieten omdat zijn weigering niet uitdrukkelijk verband hield met de vaststelling van zijn graad van alcoholintoxicatie, zoals voorgeschreven bij artikel 60, a, 4°, van het tuchtreglement en omdat de geneesheer zich ter zake heeft kunnen vergissen;

Aangezien de feiten, zoals ze hierboven geherkwalificeerd zijn, bewezen zijn (eenparigheid);

Gelet op de paragrafen 1 tot 5, 7, 17, 46, 52, 101 tot 106, 108, 109, 111 tot 115 van ARPS 550;

Om die redenen,

Sluit de raad van beroep zich niet aan bij het voorstel van de maatschappij (6 stemmen tegen 5);

Aangezien de raad van beroep, rekening houdend met de bovenvermelde elementen aangevoerd ten laste van de heer DEBERGH, met de herhaling van de feiten en met de straffen die betrokkene reeds heeft opgelopen, meer in het bijzonder die van 28 september 1992, (daarbij verzachtende omstandigheden in aanmerking nemende om reden dat zich sedert 7 juli 1995 geen enkele nieuwe tekortkoming heeft voorgedaan) voorstelt de heer DEBERGH te straffen door hem voor een duur van zes maanden in zijn bediening te schorsen wegens een beledigende houding, ongewettigde afwezigheid, onrechtmatige verlofaanvraag en weigering om zich te onderwerpen aan de medische controle thuis (tien stemmen tegen 1)".

13. Op 19 maart 1996 sluit het directiecomité zich volledig aan bij dat advies, waarvan het de bewoordingen praktisch helemaal overneemt.

Die beslissing, welke de bestreden handeling vormt, wordt diezelfde dag aan verzoeker ter kennis gebracht;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van de wet van 29 juli 1991

betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij in wezen aanvoert dat de bestreden beslissing "niet de redenen opgeeft waarom zij het uitspreken van de beledigende opmerkingen als bewezen beschouwt", dat hij "sedert de aanvang van de procedure", waarin hij zich op 21 juni 1995 tot dokter VAN LIEROP heeft gericht, betwist "dat de motivering van de punten B en C van de bestreden handeling betreffende de feiten van 7 juli 1995 tegenstrijdig of op zijn minst dubbelzinnig is" en "dat een motivering waarbij beweerd wordt dat de onrechtmatige verlofaanvraag die gevolgd is op het incident en die geleid heeft tot het ongewettigde vertrek van betrokkene, kennelijk als voorwendsel heeft gediend om die ongewettigde afwezigheid te dekken, waaruit afgeleid wordt dat die afwezigheid en de onrechtmatige verlofaanvraag noodzakelijkerwijs bewezen zijn, overeenstemt met een ontstentenis van motivering of met een loutere opgaaf van de ten laste gelegde grieven, waarbij uitgegaan wordt van per hypothese vooraf bewezen feiten";

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat dokter Robert HABETS, hoofdgeneesheer-afdelingschef van het gewestelijk geneeskundig centrum te Luik, op 3 juli 1995 in de volgende bewoordingen verzocht heeft dat verzoeker een tuchtstraf wordt opgelegd :

" De voornoemde hoofdconducteur is vaak afwezig om medische redenen.

Tijdens een nieuwe controle te zijnen huize op 21-06-95, waarbij de als onrechtmatig beschouwde afwezigheid achteraf niet aanvaard is, heeft dit personeelslid een beledigende toon aangeslagen tegen dokter VAN LIEROP, controlerend geneesheer van het GGC, en heeft het hem voor een "mislukking" uitgemaakt, "die niet in staat is om buiten de spoorwegen een geslaagd beroepsleven uit te bouwen".

Aan het reeds verscheidene jaren voortdurende agressieve gedrag van dat personeelslid moet een eind

worden gemaakt : wij vragen om een werkelijke straf en zullen bij alle latere incidenten op dezelfde wijze handelen";

dat dokter VAN LIEROP op 8 augustus 1995, tijdens het administratief onderzoek dat op aanvraag van verzoeker heeft plaatsgehad, verklaard heeft dat hij "staande hield verbaal te zijn aangevallen"; dat in het proces-verbaal van dat onderzoek geconcludeerd wordt dat "de aan de heer DEBERGH ten laste gelegde feiten juist blijken te zijn"; dat de bestreden beslissing in dat verband stelt :

" Aangezien dit feit bewezen is; dat er geen grond is om de herhaalde beweringen van dokter VAN LIEROP ter zake in twijfel te trekken; dat de bewoordingen waarin de heer DEBERGH zich tot de controlerend geneesheer heeft gericht, kennelijk beledigend zijn";

dat de tuchtoverheid, die niet de redenen hoefde op te geven waarom ze meer geloof hechtte aan de verklaringen van dokter VAN LIEROP dan aan de ontkenningen van verzoeker, haar beslissing aldus op regelmatige wijze met redenen omkleed heeft;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat het niet tegenstrijdig of dubbelzinnig is om enerzijds de weigering bewezen te verklaren om zich op 7 juli 1995 te onderwerpen aan een medische controle die inzonderheid bedoeld was om het bestaan na te gaan van de door verzoeker aangevoerde doch voor het overige niet bewezen "familiale omstandigheden", te weten de ziekte van zijn echtgenote, teneinde arbeidsverzuim te wettigen, en anderzijds om te beslissen dat de grief van dronkenschap op het werk ongenoegzaam bewezen is;

Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat de beslissing van de verwerende partij gelet op de toedracht van de zaak niet onredelijk lijkt,

en dat ze niet lijkt te steunen op een vooropgezet idee, doch op een onderzoek van het administratief dossier;

Overwegende dat het eerste middel in geen van zijn onderdelen ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van artikel 77, § 3, van het statuut van het rijkspersoneel, doordat de in het onderhavige geval uitgesproken schorsing zes maanden bedraagt, terwijl deze krachtens die bepaling niet meer dan drie maanden mag bedragen;

Overwegende dat het statuut van het rijkspersoneel niet toepasselijk is op de personeelsleden van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan de schending van artikel 19 van het tuchtreglement van de NMBS, doordat "formulier P88, dat voorziet in een inhouding van 1/5 van een dagwedde en in bedreiging met een strengere straf bij een nieuwe zware fout, door verzoekers onmiddellijke chef op onregelmatige wijze is opgelegd", terwijl "artikel 19 van het tuchtreglement bepaalt : 'Tuchtmaatregelen die met bedreiging met andere straffen gepaard gaan, vereisen ten minste de tussenkomst van de (adjunct-) eerste ingenieur of -eerste inspecteur'.";

Overwegende dat het formulier "Door de onmiddellijke chef op te leggen tuchtmaatregelen", dat de zonechef op 4 juli 1995 heeft opgemaakt, opgeheven en vervangen is door een "voorstel van straf, voor te leggen aan de algemene diensten PS", dat op 8 augustus 1995 is opgemaakt, na de feiten van 7 juli; dat eruit voortvloeit dat verzoeker er geen belang bij heeft om

het eerste formulier te laken; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan de schending van de artikelen 101 tot 103 en 111 van het tuchtreglement van de NMBS, alsook van artikel 29, § 1, van het statuut van het rijkspersoneel; dat hij in wezen uiteenzet dat die bepalingen, welke voorschrijven dat de tuchtmaatregelen pas kunnen worden uitgesproken na een diepgaand onderzoek en nadat het personeelslid zich deugdelijk heeft kunnen verdedigen tegenover de hem ten laste gelegde tekortkomingen, alsook de rechten van verdediging "kennelijk" zijn geschonden "in zoverre formulier P88 van 4 juli 1995 (...) reeds een opgelegde straf vormt, welke reeds vaststond toen verzoeker om uitleg was verzocht;

Overwegende dat het vierde middel niet ernstig is, om de redenen uiteengezet naar aanleiding van het onderzoek van het tweede en het derde middel;

Overwegende dat verzoeker een vijfde middel aanvoert, waarin hij in wezen betoogt dat de bestreden beslissing steunt op feiten die materieel onjuist zijn of ongenoegzaam bewezen zijn, enerzijds omdat hij betwist dokter VAN LIEROP op 21 juni 1995 te hebben beledigd, en anderzijds omdat "onvoldoende bewezen is dat de aanvraag om verlof wegens familiale omstandigheden onrechtmatig was";

Overwegende dat het vijfde middel niet ernstig is, om de redenen uiteengezet naar aanleiding van het onderzoek van het eerste middel;

Overwegende dat verzoeker een zesde middel ontleent aan de "dwaling in rechte" en aan de schending van het bepaalde in bijlage II, punt IV, tweede lid, van

het tuchtreglement; dat hij beweert "dat het verlof wegens familiale omstandigheden eerst is toegestaan en vervolgens geweigerd is wegens dienstredenen" en dat "het bezoek van de controlerend geneesheer derhalve niet gewettigd was om zich te vergewissen van de aangevoerde familiale omstandigheden", doch "dat diens bezoek integendeel moest worden gewettigd door de tenlastelegging van kennelijke dronkenschap met een alcoholgehalte van ten minste 1,5 g/l bloed", een tenlastelegging die alleen kan worden bewezen door middel van een bloedonderzoek, dat in het onderhavige geval niet heeft plaatsgehad";

Overwegende dat de bestreden beslissing de onregelmatigheid van verzoekers afwezigheid op zijn werk op 7 juli 1995 en de onrechtmatigheid van zijn aanvraag om verlof wegens familiale omstandigheden op regelmatige wijze heeft kunnen afleiden uit de gegevens van het administratief dossier en uit verzoekers weigering, zoals door hem is toegegeven, om een medische controle toe te laten die inzonderheid tot doel had na te gaan of de aangevoerde familiale omstandigheden, te weten de ziekte van zijn echtgenote, reëel waren, wat door verzoeker niet anderszins is bewezen; dat anderzijds de omstandigheid van kennelijke dronkenschap niet in aanmerking wordt genomen in de bestreden beslissing; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een zevende middel ontleent aan "de ongegrondheid van verzoekers beledigend gedrag op 21 juni 1995 en 7 juli 1995 ten aanzien van de controlerend geneesheer";

Overwegende dat de bestreden beslissing niet als bewezen beschouwt dat verzoeker de controlerend geneesheer op 7 juli 1995 zou hebben beledigd; dat voor

het overige blijkt uit het antwoord verstrekt op het eerste middel dat het zevende middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een achtste middel ontleent aan "de ontstentenis van evenredigheid van de straf in verhouding tot de feiten";

Overwegende dat in de bestreden beslissing te lezen staat :

" Aangezien het directiecomité, rekening houdend met de bovenvermelde elementen aangevoerd ten laste van de heer DEBERGH, met de herhaling van de feiten en met de straffen die betrokkene reeds heeft opgelopen, meer in het bijzonder die van 28 september 1992, daarbij verzachtende omstandigheden in aanmerking nemende om reden dat zich sedert 7 juli 1995 geen enkele nieuwe tekortkoming heeft voorgedaan, beslist de heer DEBERGH te straffen door hem voor een duur van zes maanden in zijn bediening te schorsen wegens zijn beledigende houding, ongewettigde afwezigheid, onrechtmatige verlofaanvraag en weigering om zich te onderwerpen aan de medische controle thuis";

dat op 28 september 1992 als straf de schorsing in de bediening voor een duur van twee weken wegens het verlaten van zijn post en weigering om een bevel op te volgen is uitgesproken en dat verzoeker tussen november 1986 en mei 1994 nog veertien andere tuchtstraffen heeft opgelopen; dat in die omstandigheden niet blijkt dat de tuchtoverheid, door de bestreden straf uit te spreken, verzoekers situatie kennelijk onredelijk zou hebben beoordeeld;

Overwegende dat niet is voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten, die vervuld moeten zijn wil de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

**B E S L U I T :**

**Enig artikel.**

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op achtentwintig juni 1900 zesennegentig door :

|        |            |                  |
|--------|------------|------------------|
| de HH. | GEUS,      | kamervoorzitter, |
|        | HANOTIAU,  | staatsraad,      |
|        | MESSINNE,  | staatsraad,      |
| Mevr.  | NOTEBAERT, | griffier.        |

**De Griffier,**

**De Voorzitter,**

**Chr. NOTEBAERT.**

**J.-Cl. GEUS.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD  
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.